

Eindelijk veilig thuis

Nieuwe wet tegen huiselijk geweld controversieel

Goed nieuws voor alle vrouwen in India! Eind 2006 werd de *Domestic Violence Act* van kracht die alle vormen van huiselijk geweld strafbaar stelt. Vrouwengroepen reageerden enthousiast. Tegenstanders van de wet vinden echter dat mannen nu vogelvrij zijn verklaard. Volgens hen ligt vernedering en financiële afpersing op de loer, zeker nu de bewijslast van mishandeling geheel bij de man wordt gelegd. Inmiddels is het eerste vonnis al geweest.

Het lijkt te mooi om waar te zijn. De nieuwe Domestic Violence Act, geïntroduceerd door het Ministry of Women and Child Development, erkent nu naast fysieke mishandeling ook verbale, emotionele en economische mishandeling en seksueel misbruik. Dus niet alleen slaan en stompen zijn strafbaar, maar ook het beledigen of uitschelden van de vrouw, het dwingen tot seks, het beletten te werken of een vrouw de toegang te verhinderen tot financiële bronnen. De straf die de wet hieraan verbindt is één jaar cel of een boete van 20 duizend roepies (350 euro), of beide.

« De uiteindelijke bewijslast ligt volgens de nieuwe wet bij de man; hij is degene die moet bewijzen dat hij de vrouw niet mishandelde »

Gedwongen seks binnen het huwelijk was tot dit jaar alleen strafbaar indien de vrouw jonger was dan vijftien jaar. Volgens de nieuwe wet is verkrachting binnen het huwelijk wel strafbaar. Ook kan een vrouw niet langer door haar man gedwongen worden om naar porno te kijken. Een hele stap voorwaarts, want nog steeds wordt seksuele omgang beschouwd als een echtelijk recht van de man. De Domestic Violence Act beschermt ook vrouwen die thuis het slachtoffer zijn geworden van mishandeling en misbruik. Op grond van de wet kan de rechtbank een contactverbod of een ander beschermingsbevel uitvaardigen. Ook kan het slachtoffer een toelage voor de kosten van levensonderhoud of andere financiële compensatie worden toegewezen en kan een regeling worden getroffen waarbij de vrouw in het huis van haar man mag blijven wonen. Deze ondersteuning zijn niet onbelangrijk in een land waar veertig procent van de getrouwde vrouwen tussen de vijftien en vijftig jaar geen eigen geld heeft.

Rechtstreeks naar de rechter

Fysiek huiselijk geweld wordt weliswaar al sinds 1983 door het Indiase strafwetboek als misdrijf erkend, maar de daders gingen maar al te vaak vrijuit. De nieuwe wet die sinds oktober 2006 is ingevoerd, zorgt ervoor dat het slachtoffer beter beschermd wordt. Voor een aangifte hoeft een mishandelde vrouw namelijk niet meer eerst naar de politie. En dat is een groot voordeel. De politie onderneemt vaak geen poging tot actie, adviseert de vrouw thuis nog eens goed te gaan praten of kiest de kant van de echtgenoot. Vrouwen kunnen nu – langs de politie – rechtstreeks naar de rechter stappen of zich laten bijstaan door een *Service Provider*, een door de overheid erkende organisatie die zich voor de rechten van vrouwen inzet. Ook is het de bedoeling dat er zogenaamde *Protection Officers* (beschermingsfunctionarissen) worden aangesteld, die alle zaken zullen registreren en behandelen. De uiteindelijke bewijslast ligt daarbij bij de man; hij is degene die moet bewijzen dat hij de vrouw niet mishandelde. Bovendien beschermt de wet niet alleen vrouwen tegen hun echtgenoten. Ook zussen, moeders, schoonmoeders en andere vrouwelijke relaties die het huishouden delen met een gewelddadige man kunnen met de nieuwe wet in de hand verhaal halen.

Inmiddels het eerste vonnis gewezen. Neeraj Bala eiste dat het huiselijk geweld zou stoppen, en vroeg daarnaast de voogdij over haar kind, huisvesting in het huis van haar man, een maandelijks toelage en een verbod voor haar man om zijn bezittingen te verkopen. In februari 2007 kreeg ze de tijdelijke voogdij over haar kind en een verbod van geweld en communicatie van haar mans zijde toegewezen. De rechtbank bleek dus erg terughoudend in de uitvoering van de nieuwe Domestic Violence Act. Volgens Tajender Luthra, aanvullend commissaris van politie bij de afdeling misdaden tegen vrouwen in Delhi, was de rechtbank ook niet in staat om alle afwijzingen met bevredigende argumenten te onderbouwen.

Slaan is soms geoorloofd

Vrouwengroepen zijn voorzichtig enthousiast maar benadrukken dat de strijd nog niet gestreden is. Mooi dat er zo'n wet is, zeggen zij, maar kan de overheid die wel handhaven? Ten eerste moeten politieagenten en andere ambtenaren goed geïnformeerd en getraind worden en ten tweede is er geld nodig om Protection Officers aan te stellen die juridisch advies en counseling verzorgen. Halverwege december 2006, anderhalve maand na het invoeren van de nieuwe wet, werden vrouwen die een aanklacht wilden indienen weggestuurd, omdat er nog geen Protection Officers en Service Providers benoemd waren. Daarnaast dringen de vrouwenorganisaties aan om campagne te voeren om zoveel mogelijk Indiase vrouwen te wijzen op het bestaan van de nieuwe wet. Want naast beschermende wetgeving moet er volgens hen vooral een grote mentaliteitsverandering teweeg worden gebracht. In eerste instantie bij de vrouwen zelf. Cijfers van de National Family Health Survey laten zien dat 56 procent van de getrouwde vrouwen in de leeftijd van vijftien tot vijftig jaar vindt dat het slaan van de vrouw onder bepaalde omstandigheden geoorloofd is. Een vrouw behoort – zoals de man van haar verlangt – goed te koken. Ze mag hem geen reden geven haar van ontrouw te verdenken en kan maar beter van te voren vertellen waar ze heengaat. Vooral ongeschoolde, vijftien tot negentienjarigen in

rurale gebieden zijn het hiermee eens en onder vrouwen die ooit het slachtoffer zijn geweest van huiselijk geweld keurt zelfs zeventig procent het slaan goed. Deze cijfers dateren weliswaar van bijna tien jaar geleden, maar het is maar de vraag of er in de tussentijd veel veranderd is. Dowry (bruidsschattraditie) werd al in het begin van de jaren zestig van de vorige eeuw bij wet verboden, maar ook dit gebruik houdt onverminderd stand.

Mannelijk tegengeluid

Terwijl vrouwengroeperingen en feministen de Domestic Violence Act voorzichtig toejuichen, is er ook een tegengeluid te horen van Indiase mannen die via internet hun beklag doen. Op presentindia.blogspot.com zegt 'Rebel' niet te begrijpen waarom het bedrijven van de liefde tussen man en echtgenote binnen het huwelijk als verkrachting aangemerkt kan worden, terwijl één op de vijf vrouwen een buitenechtelijke relatie zou hebben. 'Hardy' laat op www.slw.ca weten dat de nieuwe wet anti-man is en enkel bedoeld om het huwelijk als instituut te vernietigen. De wet zou zijn gebaseerd op het idee dat alle vrouwen eerlijk en toegewijd zijn en alle mannen slecht. Kalpana Sharma die in *The Hindu* op positieve wijze over de nieuwe wet schreef, viel harde kritiek en zelfs persoonlijk gerichte hatemails ten deel. De veelgehoorde kritiek luidt: de wet is gemakkelijk te misbruiken en te manipuleren en bovendien heeft huiselijk geweld een nogal brede definitie, terwijl alle bewijslast bij de man gelegd wordt. Mannen zijn bang het slachtoffer te worden van treitering, vernedering en financiële afpersing en waarschijnlijk niet geheel ten onrechte.

« Vrouwengroepen benadrukken dat de strijd nog niet gestreden is...Zeventig procent van de slachtoffers van huiselijk geweld keurt het slaan goed »

Eenzelfde commentaar is er ook op de Dowry Prohibition Act 1961 en de eerdere wet op huiselijk geweld uit 1983. Bij deze wetten zouden gevallen van misbruik bekend zijn. Op www.slw.ca vertelt 'mkumar' zijn verhaal: 'Mijn eigen ervaring zal jullie helpen te begrijpen hoe het misbruikt wordt. Mijn vrouw diende een dowry- en wredeheidsaanklacht in na twintig jaar huwelijk. Ze had een buitenechtelijke relatie, en een aanklacht kwam dan ook goed uit. Volgens de politie spreekt zij de waarheid. Nu moet ik bewijzen dat ik onschuldig ben.' Dat de wet misbruikt kan worden kan Renuka Chowdhury, onderminister van het Ministry of Women and Child Development, niet ontkennen. Maar de Protection Officers moeten ervoor gaan zorgen dat dit niet of zo min mogelijk gebeurt. Dat de wetten gunstiger zijn voor vrouwen wordt bevestigd door een advocate bij het hooggerechtshof in Madras: 'In theorie, ja, zijn deze wetten aardiger voor vrouwen, maar de uitvoering is het probleem.'

Kalpana Sharma wijst er in *The Hindu* nog maar eens fijntjes op dat, ondanks de uitzonderingen, het aantal vrouwelijke slachtoffers van gendergerelateerd geweld nog altijd groter is dan het aantal mannelijke. Alleen ziet niet iedereen in de samenleving de slachtoffers. De nieuwe wet tegen huiselijk geweld scheidt duidelijkheid en biedt hoop, maar er moet nog gewerkt worden aan een goede uitvoering.

Maaïke den Draak

